

[Udenrigsministeren.]

sagt om dette spørgsmål, alligevel gøre et par ekstra bemærkninger.

Det ærede medlem siger i sin motivering for det første, at hans parti er af den opfattelse, at et militært angreb på Danmark kun kan tænkes i tilfælde af en storkrig. Jeg vil bede det ærede medlem lægge mærke til, at nu har vi haft krige rundt omkring i verden næsten ustandselig i perioden efter, at den anden verdenskrig sluttede, og frem til i dag, krige, som i visse tilfælde har været særdeles blodige og ubehagelige for de lande, det er gået ud over, men vi har dog haft disse lokale krige, uden at en storkrig er udbrudt. Jeg forstår ikke, med hvilken begrundelse i den politiske internationale udvikling det ærede medlem mener at kunne fastslå, at for Danmarks vedkommende eksisterer der kun, uanset hvad vi gør, en risiko i tilfælde af, at en storkrig udbruder.

Jeg vil gerne om det ærede medlems bemærkning om, at et militært afrustet Danmark i krigstilfælde i alt fald vil have en vis mulighed for at få sin neutralitet respekteret og for at blive forskånet for krigens ødelæggelser, sige, at en sådan bemærkning begrunder sig i hvert fald ikke på de seneste erfaringer, vi har haft lejlighed til at gøre for vort eget lands vedkommende. Den omstændighed, at Danmark var neutralt, og den omstændighed, at Danmark var praktisk taget afrustet, forhindrede som bekendt ikke, at vi blev besat den 9. april 1940.

Jeg vil gøre den bemærkning yderligere, at når det ærede medlem taler om, at neutralitet og afrustning skulle gøre det mere sandsynligt, at man undgår inddragelse i en storkrig eller i en anden krig, så bygger heller ikke dette på de erfaringer, vi må drage af historiens gang. Det ærede medlem vil ikke finde nogen stat, der placeret under forhold, som blot nogenlunde svarer til vore, tør forlade sig på en ubevæbnet og uforsvaret neutralitet. Jeg tør tværtimod sige, at de lande, som mener, at deres sikkerhed bedst varetages gennem en neutral politik, samtidig sørger for at gøre denne neutralitet så svært bevæbnet, at de tror, den bliver respekteret, så svært bevæbnet, at det langt overstiger de præstationer, vi yder herhjemme i opbygningen af vort forsvar. Jeg tror også, det ærede medlem vil få overordentlig vanskeligt ved at finde blot et

eneste tilfælde, hvor man kan påvise, at et land i Danmarks situation har kunnet klare sig gennem internationale, alvorlige kriser, der har ført til krigshandlinger, bygget på en ubevæbnet neutralitet.

Jeg vil endvidere gøre den bemærkning til det ærede medlem, at når det ærede medlem taler om det standpunkt, folketingets flertal har taget, når man stemmer om forsvarsbevillingerne, og derefter siger:

„Men nogen alvorlig overvejelse eller undersøgelse af, om det alt sammen er nogen nytte til, eller om det ikke tværtimod vil virke mere skadeligt, har man ikke foretaget ...“,

så må det ærede medlem have lukket øjne og øren for den overordentlig intensive debat, der er gået over Danmark siden 1945. Jeg tror ikke, der er noget problem, der i den grad er blevet endevendt i den offentlige diskussion. Det er nok muligt, at det er gået det ærede medlems opmærksomhed forbi, men jeg kan forsikre det ærede medlem om, at både mit parti og andre partier i denne sal — måske altså bortset fra det ærede medlems — i allerhøjeste grad har overvejet disse problemer, så sandt som det måske er de alleralvorligste problemer, vort land står over for, og det forekommer mig at være en letsindig måde at omgå politiske problemer på, hvis det ærede medlem tror, at vi ikke har overvejet de for landet måske allermest afgørende spørgsmål.

Derefter siger det ærede medlem:

„Vort forslag går som sagt ud på, at en sådan undersøgelse skal foretages.“

Hertil må jeg sige at det fremgår nu ikke af forslaget, at det er en sådan undersøgelse, der skal foretages. Det fremgår ikke af forslaget, at kommissionens opgave skulle være at overveje, hvorledes Danmarks udenrigs- og forsvarspolitik skulle være, og jeg ville også anse det for fuldstændig urimeligt, om vi på et tidspunkt, hvor vi har fortløbende drøftelser om dette, og hvor vi har det udenrigspolitiske nævn til løbende at drøfte dette med regeringen, regeringspartierne og oppositionspartierne, skulle indlade os på at nedsætte en kommission, der kun i så fald kunne blive en repetition af det udenrigspolitiske nævns arbejde.

Jeg må derfor sige, at den motivering, det ærede medlem har givet for sit forslag, forekommer mig meget uheldig og af en